

Kommunernes Landsforening

Den 16. juni 1993

Regeringens forslag om en ny vandafgift

Skatteministeren fremlagde i forbindelse med regeringens skattereform den 19. maj lovforslag om afgift af ledningsført vand. Den foreslåede vandafgift indebærer en afgift på vandforbruget i 1994 på 1 kr. pr. m³ stigende til 5 kr. i 1998. Afgiften skal afkræves af Told- og Skattestyrelsen og af kommunerne.

I tilknytning til lovforslaget skal landsforeningen fremføre følgende synspunkter.

Ønsket om at sikre den fremtidige forsyning af rent grundvand angives i lovforslaget som baggrund for afgiften. Imidlertid er det landsforeningens vurdering, at vandforsyningsproblemerne varierer meget fra område til område. Der findes egne i Danmark med rigeligt og godt grundvand, hvorimod der andre steder kan være problemer med at skaffe de tilstrækkelige mængder og/eller den rigtige kvalitet. Desuden er det ifølge forslaget kun husholdningerne, som på nuværende tidspunkt bruger knap 1/3 af det samlede vandforbrug, der skal betale afgiften.

Det er således landsforeningens vurdering, at der reelt er tale om en skat på husholdninger. Den miljømæssige effekt må forudses at blive begrænset ved kun at pålægge husholdningerne afgiften.

Det er landsforeningens generelle holdning, at en øget anvendelse af økonomiske styringsmidler på miljøområdet kan medvirke til at styre produktion og forbrugsmønstre i en mindre forurenende og ressourceforbrugende retning. For at vandafgiften kan komme miljøet tilgode, bør den derfor fastsættes lokalt i overensstemmelse med de lokale vandforhold, eller ved at dele af proventet tilbageføres til fremme af de i lovforslaget angivne miljømæssige formål.

For de vandforbrugere, der forsynes med vand fra private brønde eller fra mindre vandværker med færre end 10 tilsluttede forbrugere, bliver det kommunernes opgave at opkræve afgiften og derefter afregne denne til Told- og Skattestyrelsen.

For denne del af afgiften er der i loven en særregel, hvorefter der årligt skal opkræves afgift for 170 m³ pr. helårsbolig og 70 m³ pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig. Dette uanset, om de omfattede helårsboliger og boligenheder i øvrigt opkræves betaling for vand efter det målte faktiske forbrug. For de øvrige afgiftsbelagte vandforbrugere forudsættes det, at der betales afgift af den vandmængde, der i øvrigt udskrives regning på, dvs. som oftest i overensstemmelse med det målte forbrug. Denne metode, som allerede anvendes for langt størsteparten af almene vandværker, vil som følge af afgiften uden tvivl i løbet af få år blive reglen for alle almene vandværker.

Landsforeningen finder det i strid med lovens miljømæssige formål, at en mindre gruppe husholdninger fuldstændig fratages det økonomiske incitament til at spare på vandet.

Skattemæssigt finder landsforeningen det ubegrundet og stridende mod princippet om lighed for loven at belaste en i beskatningsmæssig sammenhæng tilfældig udvalgt gruppe husholdninger alene af hensyn til at begrænse de administrative udgifter.

En skat, som i 1998 vil give et samlet provenu på ca. 2.800 mio., og som for en gennemsnitshusholdning vil koste over 1.000,- kr. om året, må kunne bære udgiften til en administration, der sikrer lighed for de berørte grupper.

Landsforeningen tager sammenfattende kraftigt afstand fra særreglen for de opkrævninger, som kommunerne skal stå for, og anmoder om, at udvalget medvirker til, at det berørte mindretal af vandforbrugere ligestilles med flertallet.

Landsforeningen er p.t. ikke i besiddelse af nøjagtige oplysninger om antallet af husholdninger, som berøres af den foreslåede særregel, men der er formentlig tale om ca. 230.000.

Landsforeningen forventer desuden, at kommunerne kompenseres for de nye opgaver i forbindelse med udpegningen af de relevante forbrugere og med opkrævning og kontrol.